

РЕШЕНИЕ

№ 3849

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Калинка Илиева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2762** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК, във вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „КРИСТИН ЕЛ” ЕООД, с ЕИК[ЕИК], чрез адвокат К. Х. Х., срещу решение № 136 от 09.01.2023г. по нахд № 9057/2022г. по описа на СРС, НО, 96 състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 29- 2200010/21.06.2022г., издадено от Ц. С. Ф. на длъжност Главен директор на Дирекция „Инспектиране на труда” - С., относно наложена на касатора на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.61, ал.1, като е намален размерът на санкцията на 1500 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение, като се сочи, че то е постановено в противоречие с материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Твърди се, че възприетата и обективирана в наказателното постановление фактическа обстановка от административно наказващия орган по никакъв начин не кореспондира с действителността. Касаторът възразява срещу това, дали свидетелите посочени в АУАН като такива са присъствали на установяване на административното нарушение или само на съставянето на АУАН. Излага съображения, че приложената по делото декларация от лицето П. Е.-Ж. Н.. ЕГН [ЕГН], собственооръчно е посочило, че „ще” работи в дружеството „КРИСТИН ЕЛ” ЕООД от 28.05.2022г. или точно 23

дни след извършване на проверката (на 05.05.2022г.). Това обстоятелство не е обсъдено от административно-наказващия орган, като по същество последният с издаването на НП и налагането на наказанието е приел, че посоченото не отговаря на истината, но без да изложи мотиви за тези си изводи. Касаторът моли решението да бъде отменено, като се постанови ново, с което да се отмени наказателното постановление. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба - директорът на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място] оспорва жалбата, като моли същата да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение – да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението – за правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 05.05.2022 г., служители на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ към ИА „ГИТ“ - свидетелите П. И. М. и И. Н. Т., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в горепосочения строителен обект. На място бил заварен св. П. Е.-Ж. Н. да полага труд, като извършвал монтаж на кабели в обекта. След като се легитимирали, служителите на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ извършили проверка на всички заварени на място в обекта лица, като установили, че св. П. Е.-Ж. Н. е без сключен трудов договор. Във връзка с това обстоятелство служителите на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ дали на св. Н. да попълни декларация, в която последният отразил, че работи в „Кристин Ел“ ЕООД като монтажник от 28.05.2022 г. с работно време от 09.00 до 17.00 часа, с почивни дни събота и неделя и определено трудово възнаграждение в размер на 300 лева седмично. При извършената впоследствие документална проверка на попълнената в обекта декларация с данните от справките от НОИ и НАП за сключените трудови договори и уведомления по чл. 62, ал. 4 КТ, било установено, че на 05.05.2022 г. между св. П. Е.-Ж. Н. и „Кристин Ел“ ЕООД е сключен трудов договор № 16/05.05.2022 г. в писмена форма, но след часа на извършване на проверката, което било потвърдено писмено от управителя на дружеството-работодател. За констатираното нарушение св. П. И. М. съставил АУАН № 29-2200010/20.05.2022г. срещу „Кристин Ел“ ЕООД за извършено административно нарушение по чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН главният директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ издал наказателно постановление № 29- 2200010/21.06.2022 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение на „Кристин Ел“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Със оспореното в това производство решение № 136 от 09.01.2023г. по нахд № 9057/2022г., СРС, НО, 96-ти състав е изменил НП № 29- 2200010/21.06.2022г., издадено от директора на ДИТ [населено място], като намалил наложената на касатора на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 КТ за нарушение на чл.61, ал.1 КТ, имуществена санкция от 2000 лв. на 1500 лв.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е разпитал свидетелите И. Т. и Г. И., както и е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е

обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения те са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

От материална страна е приел, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение на чл.61, ал.1 от КТ, потвърдено с показанията на свидетелите и декларацията на П. Е.-Ж. Н.. Обсъдени са, като е прието, че безспорно се установява, че в случая е било налице трудово правоотношение между св. Н. и дружеството-жалбоподател, тъй като характерът на полагаания труд не е бил инцидентен, било е уговорено трудово възнаграждение за престараната работна сила (300 лева седмично) и работно време (09.00-17.00 часа) с почивни дни събота и неделя. При определяне на размера на санкцията СРС е съобразил като смекчаващи отговорността обстоятелства – липсата на предишни нарушения и последващото поведение на дружеството, което веднага след проверката сключило с П. Е.-Ж. Н. трудов договор. При съобразяване на тези обстоятелства СРС е приел, следва да бъде наложена имуществена санкция в минималния размер, предвиден в закона, размер, а именно от 1500 лв., като наложения от административнонаказващия орган (АНО) размер от 2000 лв. бил прекомерен и несъобразен със смекчаващите обстоятелства.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване. Районният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното нарушение и неговото авторство. Спазени са и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници.

Правилно районният съд е преценил, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на двама свидетели, участвали при извършване на проверката и респективно - при установяване на нарушението. Актът е съставен в присъствието на законния представител на дружеството, предявен му е за запознаване и му е връчен препис. Спазени са и всички изискуеми реквизити на АУАН и процесното НП, съгласно чл.42, ал.1 ЗАНН и чл.57, ал.1 ЗАНН. В АУАН и НП са описани по надлежен начин, единно и безпротиворечиво, извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е осъществено, посочени са дата и място на извършеното нарушение, както и точната правна квалификация на нарушението, с което се гарантира правото на защита на касатора.

Правилно районният съд е отчетел, че твърденията на дружеството-касатор за непосочени обстоятелства, свързани с индивидуализацията на наказанието, са неоснователни. Наказващият орган стриктно е изложил, на основание чл.57, ал.1, т.8 ЗАНН, обстоятелствата, които според него налагат индивидуализиране на имуществената санкция в размер над минималния, както и съображения за неприложимост на разпоредбата на чл. 415в КТ.

Не е допуснато твърдяното от касатора нарушение, ограничило правото му на защита, поставяйки го в невъзможност да разбере какви са съображенията на наказващия орган да не приложи института на маловажността. На първо място, в НП

подробно са посочени обстоятелствата, които според наказващия орган обуславят по-висока степен на обществена опасност на нарушението. Отделно от това, преценката за маловажност в настоящия случай е по чл. 415в, ал.2 КТ, където се посочва, че нормата е неприложима при констатирано нарушение на чл.61, ал.1 КТ.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че не е налице нарушение на материалния закон и дружеството - жалбоподател е осъществило състава на вмененото му нарушение. Съгласно чл. 61, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. От показанията на свидетелите и от писмените доказателства се установява, че на 05.05.2022 г. Н. е полагал труд като е извършвал монтаж на кабели в обекта, стопанисван от касатора. В саморъчно попълнената декларация Н. посочил, че ще работи в „Кристин Ел“ ЕООД като монтажник от 28.05.2022 г. с работно време от 09.00 до 17.00 часа, с почивни дни събота и неделя и определено трудово възнаграждение в размер на 300 лева седмично. От попълнената от Н. декларация и от показанията на свидетелите се установява, че към 05.05.2022г. между Н. и процесното дружество-жалбоподател не е имало сключен трудов договор, а такъв е бил сключен няколко часа след проверката - на 05.05.2022г.

Първоинстанционният съд правилно е приел, че в настоящия случай е налице трудово правоотношение, макар и при неспазване на трудовото законодателство. Н. е полагал труд при определено работно място – обекта, собственост на дружеството касатор, определено работното време – 09:00-17:00 ч., с почивни дни събота и неделя и определено трудово възнаграждение в размер на 300 лева седмично. Видно е, че лицето престира работна сила, т.е. отношенията са трудови, а не граждански. Не е сключен индивидуален трудов договор, което е явно нарушение на трудовото законодателство и обуславя административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател съгласно чл. 414, ал.3 КТ.

Относно размера на наложената имуществена санкция, районният съд правилно е преценил неговото намаляване. Тежестта на наказанието не е единствен критерий, който следва да се съблюдава при определяне размера на санкцията. Правилно са отчетени смекчаващите отговорността обстоятелства: липсата на предходни нарушения, както и предприетото от касатора поведение, който още преди образуване на административнонаказателното производство със съставяне на АУАН от 20.05.2022г., е уредил отношенията си с Н. като трудови, сключвайки трудов договор. Ето защо районният съд правилно е преценил, че на дружеството следва да се наложи санкция в минимален размер, но 2 000 лева би бил прекомерен размер. Подобна санкция не съответства на степента на обществена опасност на извършеното нарушение, както и на целите на административното наказване – да се въздейства предупредително и превъзпитателно не само на нарушителя, но и генерално на всички членове в обществото. Ето защо наложената имуществена санкция следва да се измени до 1500 лв.

При изхода на спора пред СРС правилно е преценена като неоснователна и претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Разпоредбата на чл. 63д ал. 1 ЗАНН препраща по отношение реда за присъждане на разноски към АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на присъждане на разноски в случаите на отмяна на обжалвания акт. В настоящия случай не се касае за отмяна и претенцията за разноски е неоснователна.

Право на разноски за настоящето производство съгласно чл. 63д, ал. 4 ЗАНН

има наказващият орган, каквото искане е направено в съдебното заседание. Ето защо на основание чл. 37 ЗПП ,вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Воден от горното, на основание чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 136 от 09.01.2023г. по нахд № 9057/2022г. по описа на СРС, НО, 96 състав

ОСЪЖДА „КРИСТИН ЕЛ” ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Главна инспекция по труда“ С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.